Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B**

SMĚRNICE RADY

ze dne 18. prosince 1975

o sbližování právních předpisů členských států týkajících se povinných štítků a nápisů pro motorová vozidla a pro jejich přípojná vozidla a pro jejich umístění a způsob upevnění

(76/114/EHS)

(Úř. věst. L 24, 30.1.1976, s. 1)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Směrnice Komise ze dne 19. května 1978	L 155	31	13.6.1978
►**M2**	Směrnice Rady 87/354/EHS, ze dne 25. června 1987	L 192	43	11.7.1987
►**M3**	Směrnice Rady 2006/96/ES ze dne 20. listopadu 2006	L 363	81	20.12.2006

Ve znění:

►**A1**	Akt o přistoupení Řecka	L 291	17	19.11.1979
►**A2**	Akt o přistoupení Španělska a Portugalska	L 302	23	15.11.1985
►**A3**	Akt o přistoupení Rakouska, Švédska a Finska	C 241	21	29.8.1994
►**A4**	Akt o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie	L 236	33	23.9.2003

▼B

SMĚRNICE RADY

ze dne 18. prosince 1975

o sbližování právních předpisů členských států týkajících se povinných štítků a nápisů pro motorová vozidla a pro jejich přípojná vozidla a pro jejich umístění a způsob upevnění

(76/114/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 100 této Smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ([1]),

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ([2]),

vzhledem k tomu, že technické požadavky, které musí motorová vozidla podle vnitrostátních právních předpisů splňovat, se mimo jiné vztahují na povinné štítky a nápisy a jejich umístění a způsob upevnění;

vzhledem k tomu, že se tyto požadavky v jednotlivých členských státech liší; že je proto nutné, aby všechny členské státy zavedly stejné požadavky vedle nebo namísto svých stávajících právních předpisů, zejména aby bylo možno použít u všech typů vozidel postup EHS schvalování typu, který je předmětem směrnice Rady 70/156/EHS ze dne 6. února 1970 o sbližování právních předpisů členských států týkající se schvalování typu motorových vozidel a jejich přípojných vozidel ([3]);

vzhledem k tomu, že sbližování vnitrostátních právních předpisů týkajících se motorových vozidel předpokládá, že členské státy budou vzájemně uznávat kontroly provedené kterýmkoli z nich podle společných požadavků; že má-li tento systém řádně fungovat, musí tyto požadavky uplatňovat všechny členské státy od téhož dne,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Pro účely této směrnice se „vozidlem“rozumí každé motorové vozidlo určené k provozu na pozemních komunikacích, s karoserií nebo bez karoserie, které má nejméně čtyři kola a maximální konstrukční rychlost vyšší než 25 & ;km/h, s výjimkou kolejových vozidel, zemědělských nebo lesnických traktorů a strojů a strojů pro veřejné práce.

Článek 2

Členské státy nesmějí odmítnout udělit EHS schválení typu nebo vnitrostátní schválení typu vozidla z důvodů týkajících se povinných štítků a nápisů a jejich umístění a způsobu upevnění, pokud splňují požadavky stanovené v příloze této směrnice.

([1]) Úř. věst. C 5, 8.1.1975, s. 41.
([2]) Úř. věst. C 47, 27.2.1975, s. 4.
([3]) Úř. věst. L 42, 23.2.1970, s. 1.

▼B

Článek 3

Členské státy nesmějí odmítnout nebo zakázat registraci, prodej, uvedení do provozu nebo užívání vozidla z důvodů týkajících se povinných štítků a nápisů a jejich umístění a způsobu upevnění, pokud splňují požadavky stanovené v příloze této směrnice.

Článek 4

Změny nezbytné pro přizpůsobení požadavků přílohy technickému pokroku se přijímají postupem stanoveným článkem 13 směrnice 70/156/EHS.

Článek 5

1. Členské státy přijmou a zveřejní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 1. ledna 1977 a neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Použijí tyto předpisy ode dne 1. října 1978.

2. Po oznámení této směrnice uvědomí členské státy v dostatečném časovém předstihu Komisi také o všech návrzích právních a správních předpisů, které hodlají přijmout v oblasti působnosti této směrnice, a to tak, aby se k nim Komise mohla vyjádřit.

Článek 6

Tato směrnice je určena členským státům.

▼B

PŘÍLOHA

1. OBECNĚ

1.1 Všechna vozidla musí být opatřena štítkem a nápisy popsanými v následujících bodech. Štítek a nápisy musí upevnit buď výrobce, nebo jeho pověřený zástupce.

2. ŠTÍTEK VÝROBCE

2.1 Štítek výrobce odpovídající vzoru, který je uveden v dodatku, musí být pevně uchycen na dobře viditelném a snadno přístupném místě na části, která se při používání vozidla nevyměňuje. Na štítku musí být zřetelně a nesmazatelně uvedeny následující informace v tomto pořadí:

2.1.1 Jméno výrobce.

2.1.2 Číslo EHS schválení typu ►M1 [1] ◄.

Toto číslo je tvořeno malým písmenem „e“ a rozlišovacími písmeny nebo číslem členského státu, který udělil schválení typu ►A2 (1 pro Německo, 2 pro Francii, 3 pro Itálii, 4 pro Nizozemsko, 6 pro Belgii, 9 pro Španělsko, 11 pro Spojené království, 13 pro Lucembursko, 18 pro Dánsko ►M2 EL pro Řecko ◄, IRL pro Irsko, P pro Portugalsko ►A3 ,12 pro Rakousko, 17 pro Finsko, 5 pro Švédsko ◄ ►A4 , 8 pro Českou republiku, 29 pro Estonsko, CY pro Kypr, 32 pro Lotyšsko, 36 pro Litvu, 7 pro Maďarsko, MT pro Maltu, 20 pro Polsko, 26 pro Slovinsko, 27 pro Slovensko ◄ ►M3 , 34 pro Bulharsko, 19 pro Rumunsko ◄) ◄ a číslem schválení typu odpovídajícím číslu v certifikátu schválení typu vozidla. Mezi písmeno „e“ a rozlišovací číslo nebo písmena státu, který udělil EHS schválení typu, a dále mezi rozlišovací číslo nebo písmena a číslo schválení typu se vloží hvězdička.

2.1.3 Identifikační číslo vozidla.

2.1.4 Maximální přípustná hmotnost naloženého vozidla.

2.1.5 Maximální přípustná hmotnost naložené jízdní soupravy, je-li vozidlo použito pro tažení.

2.1.6 Maximální přípustné zatížení každé z náprav, v pořadí od přední k zadní nápravě.

2.1.7 Jde-li o návěs, maximální technicky přípustné zatížení návěsového čepu.

2.1.8 Požadavky bodů 2.1.4 až 2.1.7 vstupují v platnost 12 měsíců po dni přijetí směrnice Rady o hmotnostech a rozměrech motorových vozidel a jejich přípojných vozidel. Do té doby smějí členské státy vyžadovat, aby byly na štítku každého vozidla, které je uváděno do provozu na jejich území, uvedeny maximální přípustné hmotnosti předepsané jejich vnitrostátními právními předpisy.

Je-li technicky přípustná hmotnost vyšší než maximální přípustná hmotnost, může dotyčný členský stát požadovat též uvedení technicky přípustné hmotnosti. Hmotnost se uvede ve dvou sloupcích: maximální přípustná hmotnost nalevo a technicky přípustná hmotnost napravo.

2.2 Výrobce může uvést dodatečnou informaci pod předepsanými nápisy nebo vedle nich, vně zřetelně vyznačeného obdélníku, kterým jsou ohraničeny pouze informace předepsané v bodech 2.1.1 až 2.1.8 (viz dodatek této přílohy).

3. IDENTIFIKAČNÍ ČÍSLO VOZIDLA

Identifikační číslo vozidla je pevně stanovená kombinace znaků, které ke každému vozidlu přiřazuje výrobce. Jeho účelem je zajistit, aby každé vozidlo mohlo být výrobcem přesně identifikováno po dobu 30 let, aniž by bylo nutno ověřovat další údaje. Identifikační číslo vozidla musí odpovídat následujícím požadavkům:

[1] Jestliže vozidlu nebylo uděleno EHS schválení typu, a vozidlo proto nemá číslo EHS schválení typu, může členský stát požadovat, aby bylo uvedeno číslo jeho vnitrostátního schválení typu. Pokud je požadováno uvedení čísla vnitrostátního schválení typu, může je výrobce umístit buď na štítku odděleně od štítku výrobce, nebo na štítku výrobce.

▼M1

3.1 Musí být vyznačeno na štítku výrobce a také na podvozku, rámu nebo obdobné nosné konstrukci.

3.1.1 Skládá se ze tří oddílů.

3.1.1.1 První oddíl je tvořen kódem přiděleným výrobci pro jeho identifikaci. Kód obsahuje tři znaky písmen nebo číslic, které se souhlasem mezinárodní agentury působící z pověření Mezinárodní organizace pro normalizaci (ISO) přidělí příslušný orgán státu, kde má výrobce sídlo. První znak určuje zeměpisnou oblast, druhý stát v rámci zeměpisné oblasti a třetí konkrétního výrobce.

Pokud výrobce vyrábí méně než 500 vozidel ročně, je třetím znakem vždy „9“. Za účelem identifikace těchto výrobců přidělí uvedený příslušný orgán u třetího oddílu i třetí, čtvrtý a pátý znak.

3.1.1.2 Druhý oddíl se skládá ze šesti znaků (písmen nebo číslic), které slouží k označení obecných vlastností vozidla. Jestliže výrobce nevyužije jeden nebo více těchto znaků, musí být nevyužitá místa vyplněna písmennými nebo číselnými znaky podle volby výrobce.

3.1.1.3 Třetí oddíl, který se skládá z osmi znaků, z nichž čtyři poslední musí být numerické, je ve spojení s předchozími dvěma oddíly přesnou identifikací určitého vozidla. Aby byl splněn požadovaný celkový počet znaků, musí být nevyužité místo vyplněno nulou.

3.1.2 Identifikační číslo vozidla musí být pokud možno vyznačeno v jediném řádku.

Z technických důvodů smí být výjimečně vyznačeno ve dvou řádcích. V takovém případě však nesmí žádný oddíl být rozdělen na dva řádky. Počátek a konec každého řádku musí být indikován znakem, jímž není ani arabská číslice, ani latinské písmeno, a který nelze s nimi zaměnit. Od tohoto požadavku lze upustit v případě štítku výrobce, kde je číslo značeno pouze na jednom řádku. Je též přípustné umístit takový znak mezi třemi oddíly na jednom řádku (bod 3.1.1).

Mezi znaky nesmí být mezera.

▼B

3.2 Kromě toho musí být identifikační číslo:

3.2.1 vyznačeno na podvozku, rámu nebo jiné obdobné nosné konstrukci na pravé straně vozidla;

3.2.2 umístěno na dobře viditelném a přístupném místě a musí být vyraženo nebo vylisováno tak, aby nemohlo být zahlazeno nebo poškozeno.

4. ZNAKY

4.1 Pro všechna označení uvedená v bodech 2 a 3 se použijí latinská písmena a arabské číslice. Latinská písmena použitá v označeních podle bodů 2.1.1 a 2.1.3 a 3 musí však být velká.

4.2 Pro identifikační číslo vozidla:

4.2.1 není dovoleno používání písmen I, O a Q, pomlček, hvězdiček a ostatních zvláštních znaků jiných než uvedených v závěru bodu 3.1.2;

4.2.2 minimální výška písmen a číslic je tato:

4.2.2.1 7 mm u znaků vyznačených přímo na podvozku, rámu nebo na obdobné nosné konstrukci vozidla;

4.2.2.2 4 mm u znaků vyznačených na štítku výrobce.

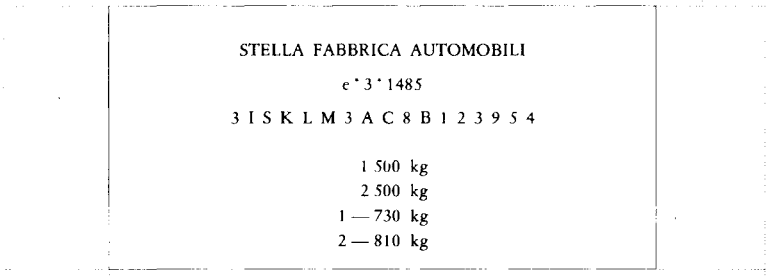
▼**M1**

Dodatek

VZOR ŠTÍTKU VÝROBCE

Následující příklady neznamenají, že tyto údaje musí skutečně být na štítcích výrobce. Jsou uvedeny pouze jako vodítko.

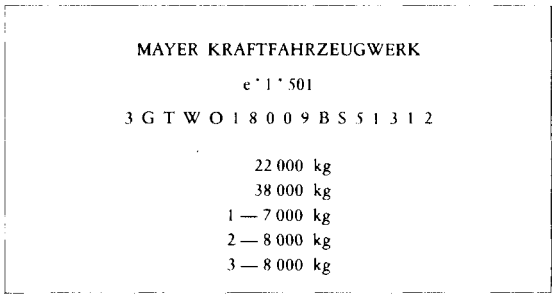
Příklad č. 1

Příklad pro vozidlo kategorie M_1

Doplňkové informace podle bodu 2.2 smějí být uvedeny dole nebo po stranách předepsané informace v obdélnících vyznačených přerušovanou čarou ve výše uvedeném vzoru.

Příklad č. 2

Příklad pro vozidlo kategorie N_3

Doplňkové informace podle bodu 2.2 smějí být uvedeny dole nebo po stranách předepsané informace v obdélnících vyznačených přerušovanou čarou ve výše uvedeném vzoru.